

РЕШЕНИЕ
№ 45

гр. Перник, 22 март 2011 година В

ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и трети февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и с участието на **прокурор Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. №26/2011 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на **А.В.П. ***** срещу решение №797/16.12.2010 г. на Районен съд -Перник, постановено по н.а.х.д. №1290/2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №1687/27.08.2010 г. издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) (редакция към 13.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДВП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 250 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от три месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност и неправилност постановеното решение. Иска се отмяната му, както и отмяна на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, като взе предвид наведените в жалбата доводи и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: АУАН и издаденото въз основа на него НП; Заповед №1-3-1687/02.08.2010 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават

наказателни постановления и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП; разпечатка-отчет №1 от дата 29.09.2010 г. от техническо средство "Радар-ТК.4" №101 за регистрирано на 13.08.2010 г. в 14:58 ч. нарушение; протокол от оторизирана лаборатория за последваща проверка на средства за измерване, със списък на екоростомерите, преминали задължителния последващ контрол, както и от показанията дадени от актосъставителя в хода на съдебното следствие пред първата инстанция.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ, районният съд е намерил за безспорно установено, че на 13.08.2010 г. в 14:50 ч., в гр. Перник, на път 1-6, кт 74+700 с посока към гр. Радомир, на около 300 м след кметството, жалбоподателят управлява лек автомобил със скорост от 114 кт/п при ограничение на скоростта за населено място от 50 кт/Б. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТЯ4 №101. Вследствие това, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд- Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено, а издаденото въз основа на него НП е потвърдено като правилно и законосъобразно, относно установяването и описанието на вмененото на жалбоподателя административно нарушение.

Настоящият съдебен състав не споделя правните изводи на Районен съд- Перник и в този смисъл смята касационната жалба за основателна.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания, се считат за верни до доказване на противното. В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административно наказващия орган. Той трябва да докаже всички обстоятелства относно установяване на нарушението и нарушителя, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Това правило е установено с чл. 14, ал. 2 НПК, чиито разпоредби се прилагат субсидиарно по силата на чл. 84 от ЗАНН. В този смисъл е и Постановление №10/1973 г. на Пленума на Върховния съд.

Пред въззивният съд е необходимо, да установи безспорно, чрез допустимите от закона доказателствени средства, има ли административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на НП, а и пред районния съд, не са събрани доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението.

Районният съд е приел, че изложените в обстоятелствената част на акта факти съответстват на действителното положение, а същевременно събраните в тяхна подкрепа доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата, час и място жалбоподателят е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, фиксирана с технически изправен скоростомер.

Не е налице обаче безспорното установяване на мястото на нарушението, както и на стойността на фиксираната скорост, което е основна част от състава на нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран.

На първо място в АУАН и НП неопределено е описано място „на около 300 м след кметството". Тази неопределеност навежда на извода, че не може категорично да се сметне, че местоизвършването на нарушението е било в рамките на населеното място, където ограничението на скоростта в общия случай е 50 кт/Б. Дадените пред

районния съд показания на акто съставител я и свидетеля по акта не дават никаква яснота по спорния въпрос. Фактът, че жалбоподателя не е възразил срещу акта преди издаване на НП, не може да бъде привнасяно в негова тежест. И от този факт да се обосновава извод, че е извършил нарушението.

На следващо място, стойностите на превишение на скоростта, фиксирани с Трафик Радар ТР4, не са установени по безспорен начин. Доказателствата представени пред районния съд в тази посока настоящият съдебен състав не цени, като годни такива. Разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП (редакция към 13.08.2010 г.) предполага наличие на определени реквизити, за да бъде приета разпечатката като годно доказателство. Единствения начин, по който могат да бъдат фиксирани стойностите на скоростта на движение на МПС-та е чрез скоростомер и регистрираните в неговата памет данни. Поради тази причина разпечатката, който се изготвя от АНО е изключително важна част от процеса на доказване. В конкретния случай тя съдържа единствено регистрирана на посочената в АУАН дата и час скорост от 114 кт/Б. Липсва надлежна заверка от органа, който я е издал. А това е важно, защото е част от процеса по установяване и доказване на нарушенията по ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта.

Съгласно инструкцията за експлоатация на Трафик Радар ТР 4, т. 3.1.8, паметта на техническото средство съдържа регистрираните превишения на ограничението на скоростта, заедно с параметрите на измерване: дата, час, минута и ограничение на скоростта, които данни автоматично се запамятват и номерират, като при нужда могат да се извеждат, като обемът на паметта е не по - малко от 85 записа. Представената като доказателство по делото разпечатка от посочените в АУАН и НП дата и час, е номерирана под №1. Това обстоятелство не може да се приеме за достоверно дори и условно, тъй като паметта на радара се предполага, че съдържа не по-малко от 85 записа. За близо месец и половина разлика от датата на установяване на нарушението, до датата на издаване на разпечатката, е житейски невъзможно да има само едно запамятване. Редно би било още в АУАН, а след това и в НП да се описва поредният номер на регистрираното превишение, а разпечатката от него да е неразделна част от АУАН и НП. Такава практика не е утвърдена при съставянето на актовете установяващи нарушения по ЗДвП. А правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, придаващо презумптивна доказателствена стойност на редовно съставените актове по ЗДвП, не може да се използва в противоречие с правилата за водене на административнонаказателното производство. В чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. поел. от ЗАНН, изрично е записано, че в НП следва да се съдържа и описание на доказателствата, които потвърждават нарушението, които логично следва и да се приложат.

Независимо, че радарът технически не може да регистрира номера на превозното средство, чиято скорост установява, законосъобразно е разпечатката да съдържа регистрационен номер на МПС или посочване на бланков номер на АУАН, за да е ясно какво идентифицира, като не на последно място достоверността ѝ бъде заверена от органа, който я издава.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира, че в административното производство по издаване на НП, а така също и в производството пред съда, не са събрани достатъчно и категорични доказателства, които да установяват факта на извършване на нарушението, както и размерът на превишението на скоростта. Решението е постановено при съществени нарушения на процесуални правила, което е ограничило правото на защита и справедлив процес за нарушителя. Касационният състав обаче счита, че не следва да връща делото за ново разглеждане с цел събиране на доказателства и установяване по безспорен начин на фактическата обстановка. Дори и да бъде установена тя пред първата инстанция, това не може да санира

незаконосъобразното НП. Същото следва да бъде отменено, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно доказателствата. Поради това решението на Районен съд- Перник като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По изложените съображения, **Административен съд- Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №797/16.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1290/2010 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1687/27.08.2010 г. издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДВП (редакция към 13.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДВП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 250 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 3(три) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п8